

Mācītājs Dāgs Demandts

612-280-9333, dagdemandt@hotmail.com

Dr. pr. Gerolds Luss 612-333-1785

mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

BAZNĪCA un KANCELEJA

3152 17th Ave. So.

Minneapolis, MN 55407

Tālr. 612-722-4622

2015. g.

FEBRUĀRIS

Nr. 2

A. Līcīte

Šis ir laiks, kad čukstus runā dienas
Un katrā sirdī ienāk miers un prieks.
Šis ir laiks, kad baltās sniega pārslās
Tuvāk debesīm mūs nesīs vējiņš liegs.
No brūklenēm vīts vainags stāv uz galda,
Un šķiet, ka eņģelis virs galvas roku tur...
Tik gaiši un tik bezgalīgi silti,
Kad sveču dvēselītes baltos svētkus bur...
Ik sekunde, ik mirklis laika dāvāts
Mums pāri siltu, spožu gaismu lej,
Ik svecīte, ik liesmiņa, ko degsim,
Būs solis pretī gaišai nākotnei!

Jānis bija tuksnesī un kristīja, un sludināja grēku nožēlas kristību grēku piedošanai. Pie viņa izgāja visa Jūdejas zeme un Jeruzālemes ļaudis, un viņi atzina savus grēkus, un Jānis tos kristīja Jordānas upē. Jānis bija ģērbies kamieļu vilnas drēbēs un ādas jostu ap gurniem un ēda siseņus un savvaļas bišu medu. Un viņš sludināja: Viens spēcīgāks nekā es nāk pēc manis, tam es neesmu cienīgs nolieciets atraisīt viņa sandaļu siksnas. Es jūs kristīju ūdenī, bet viņš jūs kristīs Svētajā Garā.

Tajās dienās Jēzus atnāca no Galilejas Nācaretes, un Jānis viņu kristīja Jordānā. Un tūlīt, no ūdens izkāpdams, viņš ieraudzīja debesis atveramies un Svēto Garu kā balodi uz sevi nolaižamies. Un balss atskanēja no debesīm: Tu esi mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts. Marka evaņģēlijs 1:4-11

„Nejauši noturēti par Jēzu”

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2014. gada 11. janvārī

Vai jūs kādreiz esat domājuši par to, kas traucē kādai sabiedrībai attīstīties? Vai arī, kāpēc mūsu iestādes sasniedz tikai viduvējus sasniegumus? Vai esat iedomājušies, kuŗi ir tie, kas bloķē ceļu, lai mums būtu labāka nākotne? Daudzas atbildes ir dotas. Daži saka, ka problēma atrodas ļaunos, vienaldzīgos, nezinošos cilvēkos, cilvēkos, kas nevēlas maiņas. Citi domā, ka problēma ir tajos, kuŗi, kā labā latviešu valodā saka, “refuse to get with the program”.

Jā, ir cilvēki, kas iederas šajās katēgorijās, viņi padara mērķi grūtāk sasniedzamu. Bet īstā problēma meklējama citur. Slavenais amerikāņu autors Grīnlīfs (Robert Greenleaf), kurš beidza *Carletona* koledžu Minesotā, ir teicis: “Ienaidnieki ir stipri, dabīgi kalpi, kam ir potenciāls vadīt, bet tie nevada vai tie seko kādam, kas nav kalps.” (“The enemy is strong natural servants who have the potential to lead but do not lead, or who choose to follow a non-servant.”). Tātad problēma nav ar ļauniem, vienaldzīgiem, nezinošiem cilvēkiem. Problēma ir vadības trūkums kalpotājos. Rezultātā stiprie, dabīgie kalpi nespēj vadīt vai neatļauj kādam citam to darīt. Mani uzrunāja tas, ka Roberts Grīnlīfs apvieno divas lietas, ko bieži mēs neredzam apvienotas. Kalps un vadība. Bieži mēs redzam šos divus pretstatā. Grīnlīfs tos apvieno. Visu viņa izklāstīto domu par to, kā iestādes varētu vislabāk strādāt, var savilkt vienā frazē: Kalpotāju vadība (“Servant leadership”).

Ir stāsts par vienu vīru, vārdā Leo. Leo kalpo kā gīds kādai ceļotāju grupai. Leo atbalsta ceļiniekus, viņš ir it kā grupas gars, viņš pat dzied un uzjautrina grupu. Leo bija kalps šajā grupā un arī vadītājs. Un tad vienā brīdī Leo pazūd no grupas. Un kas notiek ar pārējiem ceļotājiem? Bez Leo vadības pārējie ceļotāji nomaldas, nonāk haosā. Vēlāk viens no ceļotājiem tiek uzņemts ordenī, kas sponsorēja šo aprakstīto ceļojumu. Izrādās, ka ordeņa vadītājs ir Leo. Kas par pārsteigumu!

Kristietībai ir līdzīgs stāsts. Tās vadītājs papriekšu parādās kā nabaga bērniņš. Tad kā vīrietis bez varas pasaulē. Visvairāk viņš apgrozās vienkāršu, nabagu un slimu cilvēku sabiedrībā. Viņš māca, dziedina, sludina, iedrošina un rāda uz debesu valstību. Tie, kuŗi esam ap Viņu, jūtamies, ka esam kādā īpašā klātbūtnē; ka te ir kalps, kas palīdz pasaulē, kur ir trūkums. Jēzus stāstā Viņa vadība kļūst arvien skaidrāka. Viņš pabaro izsalkušos, mazgā savu sekotāju kājas, pieņem nāvi pie krusta un tiek piecelts augšā, pacelts godā. Viņš ir gan kalps, gan vadītājs visiem, kas uzdrošinās Viņu atpazīt. Stāsts te nebeidzas. Jēzus izlej Savu Garu pār saviem sekotājiem no visiem dzīves gājumiem un iedrošina viņus, lai arī tie kļūtu par kalpiem un vadītājiem. Viņš sagaida, ka kopiena, kuŗa nes Viņa Vārdu, būtu kalpotāji-vadītāji pasaulē. Kas ir šī kopiena? Baznīca/draudze! Jūs!

Viens no iemesliem, kāpēc Baznīca kristī cilvēkus, ir cerība, ka viņi kļūs par kalpotājiem-vadītājiem pēc Jēzus parauga. Pēc sprediķa mēs atjaunosim savas kristības solījumu. Mēs darām to ar cerību, ka mēs arvien vairāk kļūsim par kalpiem-vadītājiem pēc Jēzus parauga. Aicinājums ir kā gidu ņemt savu kristības derību, tās prakses un ticību, un

DRAUDZES DZĪVE FEBRUĀRĪ

Svētdien, 1. februārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika ceturta svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un iesvētes mācība.

Svētdien, 8. februārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika piektā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Dievkalpojumu kuplinās Benjamiņš Alje ar trompeti. Sekos sadraudzība un **dāmu saimes gadskārtējā sapulce**.

Svētdien, 15. februārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika pēdējā svētdiena – Mūsu Kunga apskaidrošanas diena. DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās Tīna un Dzintars Josti ar klavierēm un vijoli. **Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola**. Sekos sadraudzība un **draudzes gadskārtējā sapulce**.

Ceturtdien, 19. februārī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 22. februārī, plkst. 11:00 – Gavēņa laika pirmā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu un draudzes darbinieku ievēšana amatā. Piedalīsies draudzes koris. Sekos sadraudzība un pateicība mūsu ilggadējam darbvedei Elgai Ponei. Šajā svētdienā būs arī iesvētes mācība.

Otrdien, 24. februārī, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Svētdien, 1. martā, plkst. 11:00 – Gavēņa laika otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos Latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma pasākums (plkst. 12:15).

Svētdien, 8. martā, plkst. 11:00 – Gavēņa laika trešā svētdiena. Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Ar mūsu mācītāju Dāgu Demandtu var satikties pēc dievkalpojumiem, kā arī trešdienās baznīcā no plkst. 10:00 līdz 14:00 un sestdienās pa Latviešu skolas laiku, visi laipni lūgti! Ar Dāgu var sazināties, zvanot 612-280-9333 vai dagdemandt@hotmail.com

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 1. februārī - G. Luss, S. Straumane.

Svētdien, 8. februārī - V. Treiberga, A. Švalbe.

Svētdien, 15. februārī - A. Vīksniņš, L. Dinglija.

Svētdien, 22. februārī - V. Konters, S. Pētersone.

Svētdien, 1. martā - L. Dinglija, G. Luss.

Svētdien, 8. martā - V. Konters, S. Pētersone.

atļaut šai derībai mūs mainīt, pārveidot līdzīgus Jēzum, kurš ir kalpu-vadītāju modelis. Mums arī ir aicinājums atklāt un atbalstīt šīs kalpošanas spējas citos. Vadītājos ir savi klupšanas akmeņi un negatīvi piemēri. Kādreiz mēs vēlamies, lai tiek piepildītas mūsu vēlmes, ne Jēzus vēlmes. Kādreiz mēs meklējam vadītāju, kas vēlas tikai mieru ("who does not rock the boat"), vai arī vadītāju, kurš ir populārs. Kādreiz mēs vēlamies vadītāju, kas dara visu, lai mums pašiem nebūtu jānes atbildība. Mēs vēlamies, lai viņš vai viņa mums diktē, ko darīt. Un, ja nu Dieva žēlastībā kāds kalps-vadītājs parādītos, kā mēs reaģētu? Bieži vien tie tiek atraidīti. Bieži mēs saņemam vadību vai pakalpojumus, ko mēs neesam pelnījuši, nevis kalpošanas vadību, kas mums ir vajadzīga.

Vai jūs kādreiz esat nejausi noturējuši kādu cilvēku par kādu citu? Gadījumos, kad mēs to atklājam, mēs parasti konstatējam, ka ir kaut kāda līdzība starp šiem cilvēkiem. Nu, lūk: mēs esam kristīti vienā kopienā, draudzē, lai mūs var nejausi noturēt par Jēzu. Šī mūsu līdzība ar Jēzu nav izskatā, tā līdzība ir dziļāka. Līdzība nāk no Jēzus aicinājuma dalīties Viņa kristībā, lai kļūtu tādi, kā Viņš – Kalps-vadītājs. Baznīcai ir jāatjaunojas un jāiziet pasaulē, mums kristiešiem ir jāiziet pasaulē, jāparādās, jābūt aktīviem, lai mūs nejausi noturētu par Jēzu.

Šodien mēs dzirdējam stāstu par Jēzus kristībām. Un tālāk mēs zinām par Jēzu, Kalpu-Vadītāju. Šodien mēs pieminām mūsu kristības. Mums ir aicinājums, lai šī kalpa-vadītāja īpašība parādītos mūsos, mūsu draudzē, pasaulē, lai mūs nejausi noturētu par Jēzu. Āmen.

Kristības solījuma atjaunošana

Mācītājs: Vai jūs domājat turpināt šo derību, ko Dievs ar jums slēdza svētajā kristības sakramentā: dzīvot Dieva ļaužu vidū, klausīties Dieva vārdu un dalīties Svētajā vakarēdienā, sludināt Dieva labo vēsti Kristū caur vārdu un darbu, kalpot visiem cilvēkiem, sekojot Jēzus piemēram, un dzīties pēc taisnīguma un miera visā pasaulē?

Draudze: Jā, es gribu un prasu, lai Dievs man palīdz un vada.

XXX XXX XXX

DRAUDZES DZĪVE

XXX XXX XXX

Mineapoles-St.Paulas latviešu ev. lut. draudzes

Dāmu saimes

GADSKĀRTĒJĀ SAPULCE

svētdien, 2015. g. 8. februārī

plkst.12:15 - tulīt pēc dievkalpojuma

draudzes nama lejas telpās.

Darba gaita: 1. Ievada lūgšana.

2. Sapulces amatpersonu vēlēšanas.

3. Iepriekšējās sapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.

4. Valdes un amatpersonu ziņojumi.

5. 2014.g. budžeta izpildījums un 2015.g. budžeta projekta pieņemšana.

6. Amatpersonu un valdes locekļu vēlēšanas.

7. Dažādi jautājumi, ziņojumi un ierosinājumi.

8. Noslēguma lūgšana.

Mineapoles-St.Paulas latviešu evaņģeliski luteriskās draudzes

GADSKĀRTĒJĀ DRAUDZES **SAPULCE**

svētdien, 2015. gada 15. februārī

plkst. 13:00 (1:00 p.p.) - pēc sadraudzības stundas,

draudzes nama lielajā zālē -

3152 - 17th Ave So, Mineapolē.

Darba gaita:

1. Ievada lūgšana.
2. Sapulces amatpersonu vēlēšanas.
3. Draudzes 2014.gada 16. februāra gadskārtējās sapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.
4. Draudzes lifta projekts.
5. Draudzes vadības ziņojumi.
6. Revīzijas komisijas ziņojums.
7. Budžeta izpildījuma pieņemšana par 2014. gadu.
8. Budžeta projekta pieņemšana 2015. gadam.
9. Draudzes amatpersonu vēlēšanas.
10. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.
11. Noslēguma lūgšana.

Gerolds Luss, draudzes priekšnieks.

Dāmu saimes ziņas.

Janvāra mēnesī pie galdiņa kalpoja Baiba Rudzīte 2x, Aija Vikmane, Kristīne Kontere.

Ziedus uz altāra lika dāmu saime, Baiba Rudzīte, Aija Vikmane.

Par sadraudzības stundu rūpējās Ilga Dulbe, Inta Grāvīte, LOAM, siltas zupu pusdienas (Anita Jurēviča).

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Māras Celles grāmatu *Meitene no Mežaparka*.

Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 18. februārī.

Draudzes padome apstiprina iespēju iebūvēt liftu mūsu dievnamā

Otrdienas vakarā, 2015. gada 13. janvārī, kārtējā mēneša padomes sēdē piedalījās arhitekte (Dorothy Probst), kas bija aicināta sastādīt aprēķinu divstāvu lifta iebūvei draudzes namā. Arhitekte, kas specializējas baznīcu atjaunošanas un uzlabošanas projektos, deva detalizētu prezentāciju kāda iespēja varētu būt lifta iebūvei baznīcā, kas ir pieņemams mūsu budžeta iespējamības robežās. Viņa uzrādīja divus kompetentu būvuzņēmēju aprēķinus, viens apm. \$131,000 otrs \$139,000.

Arhitekte savos uzmetumos parādīja lifta novietojumu, kas augšas stāvā būtu pie pašreizējā galdiņa ar dziesmu lapiņām; lejas stāvā bērnodārza klasītē pie durvīm, kas ved uz galveno telpu.

Pēc arhitektes prezentācijas sekoja padomes locekļu jautājumu virkne, kuŗus arhitekte zinīgi un profesionāli atbildēja, sīkāk izskaidrojot projektā paredzēto darbu.

Vēlāk padomes locekļi debatēja par arhitektes prezentāciju un lifta vajadzību draudzei un pēc debatēm aizklātā balsošanā ar visu klātesošo 11 balsīm, balsoja “par” lifta iebūvi dievnamā.

Šo rekomendāciju nodos draudzes gadskārtējai sapulcei draudzei nobalsošanai.

Laimonis Sproģis

Jūs noteikti pamanījāt balto cepuru un cimdu eglīti draudzes nama zālē.

Šī eglīte tika uzstādīta kā kopējs draudzes un Latviešu skolas projekts ar mērķi sagādāt jaunas cepures un cimdus Mineapoles trūcīgiem bērniem.

Paldies visiem ziedotājiem, kopumā tika saziēdotas 35 cepures, 25 pāri cimdu un 4 šalles.

Paldies Ritai Pelēcei un Laimai Dingley par organizēšanu.

Ziedotās cepures, cimdi un šalles tika nodotas vietējai labdarības organizācijai Hats & Mittens, kura tālāk tos izdalīja trūcīgiem bērniem.

No draudzes padomes

Apmēram pirms pusgada draudzes padome izveidoja darba grupu, kuras uzdevums bija un vēl ir apzināt/aprakstīt draudzes administratīvās pozīcijas un vajadzības. Darba grupa ir nonākusi pie secinājuma, ka mūsu vajadzības ir strauji mainījušās, īpaši tehnoloģijas jomā. Draudzei ir vajadzība uzturēt mājas lapu, Facebook lapu, sagatavot Svētrīta Zvanus jaunā formātā un tos izdrukāt. Darba grupa arī saprata, ka nav vajadzības, lai draudzes kancele/birojs būtu atvērts divreiz nedēļā (otrdienās un ceturtdienās), apmeklējumu un telefona zvanu nav daudz. Darba grupa novembra padomes sēdē ieteica padomei atvietot draudzes darbvedes pozīciju ar pavisam jaunu pozīciju, kas atspoguļotu draudzes pašreizējās vajadzības. Padome piekrita un nobalsoja par šo ieteikumu. Padome nolēma, ka pašreizējo darbvedes pozīciju atvietos ar jaunu pozīciju pēc 3 mēnešiem, dodot pašreizējai darbvedei iespēju strādāt līdz februāra beigām. Draudzes vadība satikās ar darbvedi Elgu Poni un paziņoja viņai par šo lēmumu, kā arī pateicās par viņas ilggadējo darbu mūsu draudzē. Drīzumā sāksim meklēt kādu jaunai pozīcijai. Jebkurš drīkst pieteikties jaunajam darbam. Tikš izstrādāts apraksts ar mūsu pašreizējām vajadzībām, lai skaidri varētu definēt, kas šī jaunā pozīcija būs. Informācija par pieteikšanos ir lasāma apakšējā sludinājumā.

Mineapoles - St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskā draudze

MEKLĒ DARBVEDI

Šī ir jauna, pārveidota pozīcija ar sekojošām vajadzībām un prasībām:

- Atbalstīt draudzi un mācītāju baznīcas darbā
- Koordinēt komunikāciju un kalendāru draudzē
- Ievietot jaunumus/informāciju mājas lapā un Facebook lapā
- Atbildēt e-pastus, telefonzvanus (no biroja un no attāluma/voicemail)
- Svētrīta Zvanu publicēšana
- Nepieciešams pārvaldīt Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint) programmas, lai varētu sagatavot lapiņas, uzturēt un modernizēt draudzes kartotēku utt.
- Pārzināt kopējamās mašīnas funkcijas
- Uzturēt kārtību draudzes birojā
- Nepieciešamas latviešu un angļu valodas zināšanas
- Vajadzīgs atbilstošs statuss strādāt ASV

Pozīcija būs puslaika (part-time) un atalgota

Jebkurš var pieteikties pie Kristīnes Konteres līdz 15. februārim
kkvk3447@msn.com vai 952-412-4591

iesvētāmo jauniešu domraksti par filmu "Selma"

11. janvārī mūsu draudzes iesvētāmie jaunieši devās uz kinoteātri, lai noskatītos filmu "Selma" par Dr. Martin Luther King Jr. aicinājumu un lomu cilvēktiesību (Civil Rights) kustībā Alabama. Iesvētāmiem bija uzdots dalīties savās domās, apsvērt, kā evaņģēlijs (labā vēsts) un ticība vadīja Dr. Martin Luther King Jr. pārdomāt Mateja evaņģēlija 5:9-12 pantu šīs filmas kontekstā: Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem. Svētīgi taisnības dēļ vajātie, jo tiem pieder Debesu valstība. Svētīgi jūs esat, ja jūs lamā un vajā un ar meliem par jums runā visu ļaunu Manis dēļ. Esiet priecīgi un līksmi, jo jūsu alga ir liela debesīs, jo tā tie vajājuši praviešus, kas pirms jums bija. Šī mēneša Svētrīta Zvanu izdevumā būs lasāmi Maritas Pelēces un Paula Švalbes domraksti, marta mēneša izdevumā varēs lasīt Kristīnes Girbes un Aleksandra Kontera domrakstus.

Es domāju, ka Dr. Martin Luther King Jr. ir ļoti labs cilvēks, kurš darīja to, ko viņš teica. Viņš iespaidoja daudz cilvēkus, lai sekotu viņa piemēram un lai aizstāvētu to, ko tu tici.

Dr. MLK Jr. bija mācītājs un viņš vadīja cilvēkus, lai darītu to, kas ir pareizi, tāpat kā Jēzus vadīja savus mācekļus. Viņš ticēja, ka viņš varēs šo paspēt, un tieši to viņš izdarīja.

MLK ir Dieva bērns, kurš tika vadīts no Dieva miera. Viņš darīja to, kas ir pareizi, un Debesu valstība tagad pieder viņam. Cilvēki mēloja un teica sliktas un nejaukas lietas par Martin un citiem, kas viņam sekoja. Visi cilvēki iziet cauri kaut kam, kas ir grūts dzīvē, par ko ir vērts cīnīties, "some things are worth fighting for". Marita Pelēce

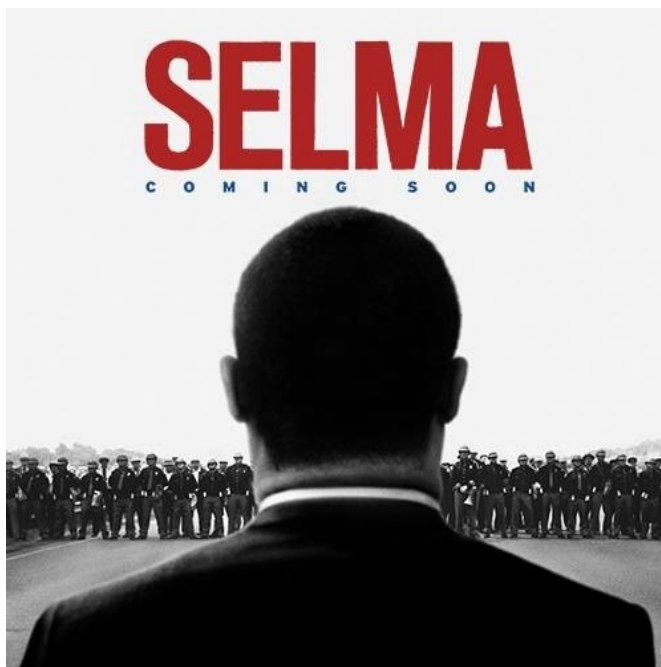
Dokumentālajā filmā "Selma" mēs redzējam vizuāli apmēram daļēji to, kas notika ar vienu īpašu vīru un viņa sapni. Šī filma sākas Vašingtonā DC ar Dr. Martin Luther King Jr. un viņa sarunu ar prezidentu Lyndon B. Johnson. Kings runā ar prezidentu par vēlēšanu tiesībām, un kā tie ar tumšo ādu nevar dabūt tiesības dēļ dumjiem pārbaudījumiem. Pārbaudījumos (dienvidos) prasīja informāciju, ko parasts balts cilvēks pat nezina.

Pārbaudījumi melnajiem, lai viņi nesaņemtu tiesības balsot. Šo problēmu Kings vēlējās izdzēst, lai pat tumšie varētu balsot par cilvēku, ko viņi vēlējās ofisā vai štatā. Filmā parāda, ka prezidents Džonsons (Johnson) nevarēja to izmainīt, jo bija citas problēmas. Kings aizbrauca atpakaļ uz Alabamu, lai palīdzētu tikt galā ar lielākām problēmām.

Kings atbrauca uz savu mājas pilsētu un iesāka uzrunāt baznīcā, kur viņam bija daudzi sekotāji. Tad viņš taisījās braukt uz Selmu. Viņš staigāja protesta gājienos ar daudziem cilvēkiem, viņi vienkārši parādīja pārējiem baltajiem, ka melnie eksistē, ka viņi ir cilvēki. Ar klusumu viņi liecināja, ka viņi ir daļa no tautas un ka viņiem ir arī tiesības būt līdzvērtīgiem.

Kings aizbrauca atpakaļ pie savas ģimenes. Viņa sekotāji Selmas pilsētā gāja protesta gājienā bez Kinga, un tad notika briesmīgas lietas. Visi gājiena dalībnieki staigāja klusā gājienā uz pilsētas galveno ēku. Policisti viņus ielenca un sāka sist.

Neskatoties uz uzbrukumu no policijas, dalībnieki vēlējās iet gājienā, kā Kings bija iecerējis no Selmas pilsētas līdz Montgomerijas pilsētai. Policisti bija sataisījuši barikādi tilta otrā pusē, kad cilvēki sanāca tajā vietā, policisti sāka mest asaru gāzes balonus un sāka uzbrukt dalībniekiem un tos sist. Ziņa par šo uzbrukumu nonāca līdz prezidentam. Kad Kings uzzināja par šīm lietām, tad viņš gāja uz tiesu, lai sūdzētu policistu netaisnību un pāri darīšanu tiem, kam ir tumša ādas krāsa.

Kings uzvarēja tiesas prāvu. Prezidents lūdza, lai Kings vairs neved ļaudis protesta gājienos, bet Kings teica, ka viņa ļaudis jau gaida. Televīzija piesaistīja daudzus ļaudis, kas domāja, ka Kingam ir taisnība, un tie piediedrojās viņa gājienu. Kings nogāja to pašu līkumu, ko pārējie bija nostaigājuši, bet kopā ar daudziem vairākiem baltajiem. Kings daudz lūdzās un pārējie viņam sekoja lūgšanā. Kings izdomāja doties atpakaļ nevis iet tālāk. Prezidents beidzot izlēma uzlabot situāciju. Kings gāja atkal ar visiem cilvēkiem, un šoreiz viņi nostaigāja visu ieplānoto ceļu no Selmas uz Montgomeriju.

Man likās, ka šī filma bija interesanta. Bija labi redzēt šo versiju par visu, kas notika tajā laikā, gan briesmīgas, gan svarīgas lietas.

Es lasīju komentārus, ka filma nebija īpaši akurāta. Domāju, ka filma bija laba. Filma parādīja to, kas notika "behind the scenes" tajā "Civil Rights Movement" laikā. Man tiešām patika redzēt savādāku māksliniecisko piedāvājumu par tā laika notikumiem.

Kings bija mācītājs, un viņš domāja, ka ir jāprotestē bez kaušanās un ar mieru. Kings uzrunāja savās runās kopā ar lūgšanām. Caur viņa runāšanu cilvēki, kuri sanāca mītiņos, sāka just, ka viņiem vajag kaut ko darīt. Kings ticēja, ka visi ir veidoti vienādi un centās mainīt sistēmu, kurā cilvēki Amerikā ir dzīvojuši ilgu laiku. Kings lietoja evaņģēlija domāšanu, lai protestētu pret to, kas nebija labs.

Kings un viņa sekotāji negāja ar naidu. Viņi centās nedarīt pāri citiem, kad viņi protestēja, un tāpat kā Mateja evaņģēlija pants saka, viņi ir Debesu bērni. Tāpat arī, ka viņi centās mainīt sistēmu, tad viņiem arī pieder Debesu valstība. Kings un viņa tuvākie draugi daudz jokoja. Viņi centās iet ar smaidu un dažreiz jokoja par visām nebūšanām. Tā viņi sekoja 12. pantam 5. nodaļā no Mateja evaņģēlija. Pauls Švalbe

Mūsu draudzes brālis **Vilis Rutks** aizgāja mūžībā 2015. gada 21. janvārī Bloomington, Minesotā. Vilis dzima 1918. gada 16. augustā, Vilis dzima Alsviķu pagastā, netālu no Alūksnes, Malēnijā, Latvijā. Vili izvadīja 2015. gada 24. janvārī no Crystal Lake kapličas. Vilis mācīja vēsturi mūsu Latviešu skolā. Viņš iedvesmoja latvietību savos studentos. Vilis kādu laiku dalīja skolas pārziņa amatu ar Rūtu Prauliņu un Elzu Sproģi. Vilim mūsu baznīca bija ļoti svarīga. Viņš kopā ar savu brāli veica remontdarbus pagrabā. Vilis cīnījās par Latvijas brīvību. Viņš bija lepns latvietis, lepns malēnietis, viņš bija patriots.

TUP' UN
TURIES!

Ved mani, Dievs, un manas gaitas svētī, lai manas dzīves uzdevums nav velts;
Kā ceļnieks, kur taisu savu telti, lai mani apgaismo Tavs zvaigžņu zelts.

25. janvāra dievkalpojums Presbyterian Homes of Bloomington

Mācītājs Dāgs kopā ar mūsu ērgelnieci Gunu Kalmīti Skujiņu, Laimu Zoltneri Dingley un Selgu Pētersoni novadīja dievkalpojumu 25. janvārī veco ļaužu mītnē Presbyterian Homes of Bloomington, kur dzīvo mūsu draudzes loceklis Zigrīds Zoltners. Bija sanākuši kādi 100 dievlūdēji. Guna pavadīja dziesmas, Laima un Selga latviski dziedāja pirmo pantu korāļiem un tad draudze dziedāja pārējos pantus angļiski. Zemāk seko pateicība no Presbyterian Homes kapelāna.

Greetings Dag,

Thank you for leading the chapel service yesterday at Presbyterian Homes. The response to the service I have been hearing has been very positive and enthusiastic. The music in the service and the spirit of worship were mentioned as well as people being able to understand. Hearing the singing in Latvian was also a highlight. Truly it was a blessing to have you and the folks from your church among us. God bless and encourage you in your ministry. We look forward to inviting you to return.

Grace and peace,
Rev. John Goertz
Director of Pastoral Care

Stāsts par Kādu Kastē

Reiz kādā svētdienā baznīcā ienāca Kāds lielā kartona Kastē. No kastes ārā rēgojās divas kājas, kas bija ieautas sabristos zābakos. Aptuveni acu augstumā Kastē bija šķirbiņa. Līdzīga tām, kādas ir pastkastītēm – tieši tik plata, lai tajā varētu ielikt pāris žurnālu vai vienu grāmatu, ne vairāk.

Pie ziņojumu dēļa Kādu Kastē uzrunāja pērminderis, kas katru svētdienu dežūrēja pie baznīcas durvīm, un piedāvāja novilkt āra drēbes (viņš neteica „novilkt kasti”, jo bija ļoti pieklājīgs). Kāds Kastē neko neatbildēja, un pērminderis pavirzījās, lai Kāds Kastē var ieiet.

Uzreiz aiz durvīm viņu sveicināja sieviete, kas dala dziesmu grāmatas, un piedāvāja Kādam Kastē vienu paņemt. Viņa arī pieklājīgi apvaicājās, vai Kāds Kastē pirmo reizi iegriezies baznīcā. Kāds Kastē neko neatbildēja un kautrīgi mīņājās uz vietas. Tikai tobrīd sieviete ievēroja, ka Kādam Kastē nemaz nav roku, ar ko grāmatu paņemt. Kāds Kastē brīdi vēl pamīņājās un tad devās meklēt sēdvietu.

Nonācis pie solu rindām, Kāds Kastē mēģināja iespiesties starp rindām, bet tās bija pārāk šauras, un tas nekādi neizdevās. Cilvēki mēģināja palīdzēt, bet tas vienalga neizdevās. Beigās Kāds Kastē tika nosēdināts pirmajā rindā. Daži nedaudz pukojās, jo Kāds Kastē bija liels un viņam bija grūti redzēt pāri. Vēl cilvēki bija sašutuši, jo Kāds Kastē nemaz necēlās, kad to darīja citi, un arī nenometās ceļos, kad to darīja pārējie. Viņš arī nedziedāja, kad visi dziedāja, bet sprediķa laikā kartona kaste dīvaini krakšķēja un apgrūtināja klausīšanos. Visdīvaināk bija miera sveiciens laikā, jo Kādam Kastē taču nebija roku, ko pasniegt sveicienam. Kādi, pie viņa pienākuši, mēģināja viņam uzsist pa plecu, kādi apskaut, bet tas sanāca tik neveikli, ka visi atmeta ar roku.

Laiks gāja, un Kāds Kastē sāka nākt uz baznīcu regulāri. Sākumā kādi viņu aicināja uz Alfa kursu, bet, tā kā neizdevās Kādu Kastē uzdabūt pa šaurajām vītnu kāpnēm uz sapulču telpu, no šīs domas atteicās. Tad viņu mēģināja iesaistīt korī, bet jocīgais klusums, kas vienmēr skanēja no kartona kastes, ļoti mulsināja pārējos koristus, un beigās tika nolemts, ka Kādam Kastē uz kori labāk nenākt. Vēl kādi aicināja Kādu Kastē nākt uz Svētdienas skolu, bet, tā kā bērnu vecāki izteica bažas par Kāda Kastē dīvaino izskatu, viņu tomēr palūdza Svētdienas skolu neapmeklēt. Ar laiku visi pierada pie Kāda

Kastē un pieņēma viņu par pašsaprotamu — kā kaut ko līdzīgu kolonnām, kas tur baznīcas griestus un par kurām neviens nedomā. Un Kādam Kastē neviens nepievērsa nekādu uzmanību.

Laiks gāja. Reiz kādā sprediķī mācītājs runāja par viesmīlību. Par to, ka tikai mēs paši esam tie, kas varam izrādīt pasaulei Dieva mīlestību. Par to, cik mēs esam atšķirīgi un ka tikai Dieva žēlastībā mēs varam cits citu pieņemt. Pēkšņi mācītāja runu pārtrauca skaļi šņuksti, kas drīz pārtapa skaļās raudās. Visu acis pavērās tajā virzienā, no kurienes nāca skaņa, un tad visi ieraudzīja, ka raudātājs ir Kāds Kastē. No mazās šķirbiņas aptuveni acu augstumā tecēja asaras. Sākumā nedaudz, tad vairāk, bet beigās jau vesela straume. Visi sēdēja apmulsuši. Mācītājs apklusā, un neviens nesaprata, ko darīt.

Te pavisam negaidīti pie Kāda Kastē pienāca maza meitenīte. Sākumā viņa uzlika savu mazo rociņu aptuveni tajā vietā, kur varētu būt Kāda Kastē plauksta, ja viņam tāda būtu, bet pēc tam ar abām rociņām apskāva Kādu Kastē. Tā viņi abi kādu laiciņu sēdēja, līdz Kāda Kastē raudas sāka pierimt. Tad meitenīte izvilka no mētelīša kabatas mazliet saburzītu kabatlakatiņu un ielika to iekšā pa mazo šķirbiņu. Iekšā kādu brīdi vēl bija dzirdami šņuksti, bet tad atskanēja gara jo gara nopūta. Pēc tam meitenīte uz Kāda Kastē sāna uzzīmēja mazu rozā balonu un vēlreiz viņu apskāva.

„Vai Tu neiebilsti, ja mēs tevi sauksim par Kastīti?“, – viņa jautāja. Kāds Kastē vēlreiz gari nopūtās, un visiem šķita, ka viņš arī pamāja.

„Nu tad tā mēs arī darīsim!“, – meitenīte teica un Kastīti noskūpstīja.

Klusums bija ilgs, varbūt tik ilgs, ka visiem pēc tam šķita, ka bija apklusuši cilvēki ne tikai baznīcā, bet visā pilsētā. Bet pēc tam, kā jau tas mēdz notikt, viss atkal izkustējās un aizgāja savu gaitu. Tikai kaut kas ļoti būtisks visos bija mainījies. Nu, piemēram, pērminderis – viņš ar laiku pie durvīm vairs nepiedāvāja Kastītim novilkt virsdrēbes, bet apvaicājās, kā viņam klājas. Bet sieviete, kas izdala dziesmu grāmatas, iemanījās tās Kastītim ieslidināt pa mazo spraudziņu aptuveni acu augstumā. Bet pārējie? Mēs pārējie toreiz ļoti daudz ko iemācījāmies par viesmīlību.

Laura C., www.jezusdraudze.lv

**Mineapoles - St. Paulas
latviešu ev. lut. draudze
sirsnībā sveic Kristīni un John Mertz,
kā arī abas Duņēnu un Mertz ģimenes,
meitiņas**

KAIJAS ANNAS MERTZ

**kristībās,
kas notika 18. janvārī, 2015!**

Draudze arī mīli sveic Kaijas vecākus

KRISTĪNI UN JOHN

ar iestāšanos mūsu draudzē!

**Mineapoles - St. Paulas
latviešu ev. lut. draudzes koris
28. janvāra mēģinājumā sveica
trīs māmiņas ar bērniņu nākšanu
pasaulē!**

**Bildē no kreisās:
Edija Banka-Demandta ar dēliņu
ROBERTU,
Kristīne Duņēna Mertz ar meitiņu
KAIJU,
Eva Tone ar otro dēliņu
LŪKASU.**

Latviešu skolas ziemas pikniks Powderhorna parkā

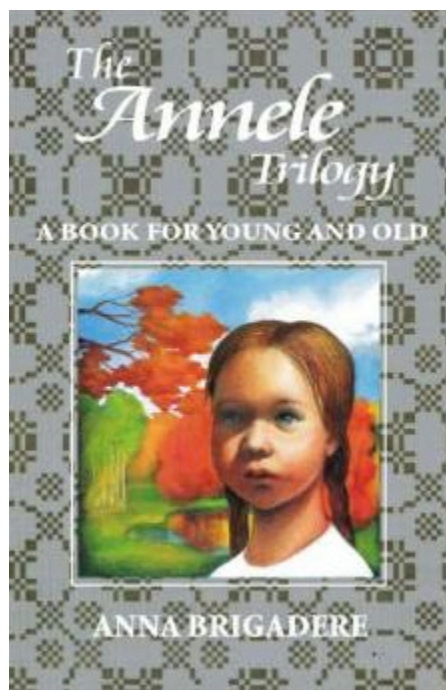
Jau otro gadu Latviešu skolas saime iesāk 2. mācību pusgadu ar aktīvām ziemas nodarbībām svaigā gaisā un ziemas pikniku. Šogad skolas saime lielā pulkā (ap 35 lieli un mazi) sestdienā, 3. janvārī, satikās turpat netāļajā Powderhorna parkā. Diena bija tiešām pasakaina – bez vēja, saulaina, silta (nākošā dienā sākās bargais sals). Braucām gan ar ragaviņām, gan slidojām uz ezera. To, ka svaigā gaisā rodas laba apetīte, redzējām pēc tā, cik ātri pazuda turpat grilētās desiņas un visi citi gardumi uz galda! Smēlušies enerģiju, varējām droši atsākt mācības 10. janvārī. Indra Halvorsone

Bildē pa labi: Brašie slidotāji

Bildē pa kreisi: Pārzine Eva Tone kārdina ar tikko uzceptajām, smaržīgajām desiņām

Vai bērniņā iepazīnāt Anneli no Annas Brigaderes triloģijas “Dievs.Daba.Darbs”? Tagad Anneles pasauli var iepazīt arī angļiski runājošā pasaules daļa – ir iznākusi “The Annele Trilogy: A Book for Young and Old”!

Mineapoles/St. Paulas Latviešu skola ielūdz uz tikšanos ar tulkotāju Ilzi Kļaviņu Muelleri

sestdien, **28. februārī, plkst. 1:00 pēcpusdienā**

draudzes nama zālē. Tikšanās laikā skanēs fragmenti no Annas Brigaderes triloģijas latviešu un angļu valodā. Piedalīsies arī vāka zīmējuma autore Linda Treija.

Ieeja pret ziedojumu. Atspirdzinājumi.

Amazon.com par šo grāmatu saka:

Anna Brigadere (1861-1933) was a distinguished Latvian playwright, poet, and novelist. Her semi-autobiographical three-part novel, *The Annele Trilogy*, is packed with colorful characters, animals as memorable as its people, and the lovingly rendered landscapes of Latvia before the turn of the 19th century a book for young and old that vividly describes a small girl's expanding world, uncovering the roots of three forces that give meaning to human life: God, the natural world, and work.

This is the first English translation of this modern classic, by Latvian-born Minnesota translator Ilze Klavina Mueller. Black-and-white illustrations are by Latvian artist Dzemina Skulme, with cover art by Linda Treija.

FILMA “Akmeņi manās kabatās”

svētdien, 22. martā plkst.13:00 (1:00 p.p.)

“Heights” teātrī
(3951 Central Ave. NE Mineapolē).

Zīmēta filma pieaugušiem.

Latviešu valodā ar angļu subtitriem.

Ieeja: \$10.00, bērniem zem 12 g. bez maksas.

Miris vācu okupācijas laika pretošanās kustības dalībnieks Vilis Rutks

Aizvadītajā sestdienā Mineapolē, ASV Minesotas štatā, apbedīts vācu okupācijas laika pretošanās kustības organizācijas “Latviešu Nacionālistu savienība” (“LNS”) aktīvs dalībnieks Vilis Rutks (1918 – 2015), informēja Okupācijas muzeja vēsturnieks Uldis Neiburgs.

Kaut “LNS” nosaukums lielai daļai Latvijas sabiedrības ir mazpazīstams, Neiburgs uzsver, ka organizācija 1942. gadā aktīvi darbojusies okupētajā Latvijā vēl pirms Konstantīna Čakstes Latvijas Centrālās padomes izveidošanas, un vācu okupācijas vara uzskatījusi to par bīstamu. Latvijas armijas virsnieka vietnieks Vilis Rutks 1941. gadā, sākoties Vācijas – PSRS karam, pievienojās nacionālajiem partizāniem Vidzemē, pēc tam iesaistījās dienestā Rīgas kārtības policijā un vienlaikus aktīvi darbojās LNS, vadot vienu no divām bruņotajām grupām šajā organizācijā. Grupas uzdevums bija militārā izlūkošana, apsardzes nodrošināšana un ieroču un munīcijas vākšana LNS vajadzībām. Rutks tāpat bija atbildīgs par nelegālā laikraksta “Tautas Balss” iespiešanu. 1942. gada novembrī nacisti Vili Rutku apcietināja, nežēlīgi pratināja vācu drošības policijas un drošības dienesta mītnē Rīgā, Reimersa ielā, tad pārveda uz Centrālcietumu un Salaspils nometni. Vēlāk Rutku pārsūtīja uz Štuthofas, tad Dahavas koncentrācijas nometni. Totālās mobilizācijas apstākļos jauno vīrieti 1944. gada jūlijā atbrīvoja un iesaistīja dienestā vācu 4. izpletņlēcēju divīzijas palīgvienībā Ziemeļtālījā. Pēc Vācijas kapitulācijas Rutks otrreiz nonāca Dahavā, tikai šoreiz kā amerikāņu karagūsteknis. Pēc atbrīvošanas dienējis amerikāņu darba rotā Vācijā; 1949. gadā izceļoja uz ASV. Kā Latviešu pretestības kustības dalībnieku apvienības biedrs Vilis Rutks ilgu gadu strādāja par skolotāju Mineapolē – Sentpolas Latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes skolā. Viņš nomira 21. janvārī 96 gadu vecumā savās mājās.

Viesturs Sprūde, Latvijas Avīze, 27. janvāris, 2015

Nesu pēdējās atvadas no Minesotas Daugavas Vanagiem

Ar Vili Rutku iepazīnos, kad iesāku savas skolotāja gaitas Latviešu skolā 1973.g. septembrī. Mācīju Latvijas vēsturi un ģeografiju kā atvītotājs Vilim Rutkam un Andrejam Rozenālam. Katrā vēstures stundā rādījām uz ekrāna Viļa Rutka un Aivara Zaķa gatavotās 35 mm slīdītes. Tās sastāvēja no pārfotografētiem zīmējumiem un bildēm, sākot no akmens laikmeta līdz II Pasaules karā. Vilis mācēja katru slīdīti izskaidrot skolniekiem saprotamā veidā, bieži ar interesantiem stāstiem. Viņš mācīja skolniekus mīlēt Latviju.

Kad skolu pārcēla no svētdienas uz sestdienu, vēstures mācīšanu pārņēmu es, jo Vilis vēl strādāja sestdienās. Centos atdarināt Viļa metodes.

Pēc tam Vilis nāca kā sevišķs lektors vēstures stundās. Vismaz vienu reizi Vilis deva priekšlasījumu visai draudzei lejas telpās pēc dievkalpojuma lietojot vēstures slīdītes.

2003. gadā Vilis Rutks saņēma ALAs atzinības rakstu par savu devumu bērnu un jauniešu audzināšanā un čaklo darbošanos Dvīņu pilsētu latviešu sabiedrībā.

2003. g. 8. novembrī Daugavas Vanagu apv. Minesotā rīkoja Karavīru godināšanu Latviešu namā, kur Vilis stāstīja par saviem kara kalpa piedzīvojumiem. Ielūguma lapā minēju īsu Viļa biogrāfiju:

Vilis Rutks, kā brīvprātīgs Latvijas armijas karavīrs Daugavpilī, piedzīvoja Padomju okupāciju 1941. g. 17. jūnijā. Pēc tam ieskaitīts Sarkanās armijas Teritoriālā korpusā. Darbojies pretestības kustībās pret komunistu un vācu okupācijām. Apcietināts un ieslodzīts SD cietumā un Centrālcietumā Rīgā, tad Salaspils koncentrācijas nometnē. Pēc tam pārvests uz Ituthofas, Dachavas un Alachas koncentrācijas nometnēm Vācijā. Vēlāk ieskaitīts vācu "Luftwaffe" kā "Kampfhelfer" jeb "kara kalps" un aizsūtīts uz Itāliju, kur kara beigās no-nācis amerikāņu gūstā.

Viļa Rutka un citu kara kalpu piedzīvojumi iespiesti 2002. g. izdotajā grāmatā "Kara kalps". Bet Vilis teicis, ka viņa aprakstā daudz no Baigā gada piedzīvojumiem ir izlaists un cenzēts, ko viņš centīsies šajā stāstījumā piepildīt.

Vieglas smiltis.

Ģirts Jātnieks, 2015.g. 24. janvārī

LR pases

13. un 14. martā plānotās pārvietojamās LR pasu stacijas darbs Mineapolē pārcelts uz vēlāku laiku.

Gribu informēt, ka š.g. gada sākumā saņēmu zinu LR vēstniecības Vašingtonā darbiniekiem, ka saskaņā ar ievērojamām izmaiņām Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Pasu informācijas sistēmā, 2015. gada 16. janvārī visās Latvijas vēstniecībās tiks nomainītas stacionārās pasu darbstacijas. Attiecīgi tiks ietekmēta visas sistēmas darbība un veikta arī mobilās pasu darbstacijas nomaiņa. Vēstniecības darbiniekiem vēl nebija konkrētas informācijas par to, kad tas notiks.

Vēstniecības darbinieki atvainojas par neapaidītajām izmaiņām un aizkavēšanos. Tiklīdz būs notikusi tehnikas nomaina un notikušas apmācības, varēsim ieplānot citu datumu. Ceram, ka tas varēs notikt aprīlī vai maijā.

Indra Halvorsone 612.382.3910 ikulite@yahoo.com
Mineapoles/St. Paulas vēlēšanu iecirkņa vadītāja

P. S. Paskaidrojums: Ja kāds no jums 90. gados nokārtoja un saņēma PERSONAS KODU, tas nozīmē, ka jūs jau esat saņēmuši Latvijas Republikas pilsonību, un, ja vēlaties, varat nokārtot LR pasi, kas ļautu jums piedalīties vēlēšanās.

Tiem, kas nav LR pilsoni, var to izdarīt, jo Latvija kopš 2013. gada rudens atļauj dubultpilsonību un pieteikšanās laikam nav beigu termiņa. Dubultpilsonību var iegūt arī jūsu pēcteči, kuriem LR pilsonība dod iespēju strādāt vai mācīties Eiropas Savienības valstīs, ieskaitot Latviju.

LOAM gada sapulce 2015. g. 18. janvārī

Latviešu organizāciju apvienības Minesotā (LOAM) gada sapulce notika 18. janvārī, plkst.13:00 draudzes nama lejas telpās. Sapulci vadīja Ansis Vīksninš, protokolēja Inta Lāčplēse. 22 delegāti pārstāvēja 11 organizācijas, piedalījās 32.

Revīzijas komisija ziņoja, ka visas LOAM grāmatas ir labā kārtībā.

LOAMs turpina atbalstīt vietējās latviešu organizācijas, ieskaitot Latviešu skolu, koncertapvienību, kori, sporta kopu, Teiksmu, piešķir stipendijas jauniešiem uz Gaŗezeru un „Sveika, Latvija!” ceļojumiem, 3x3 nometni, Knuta Lesiņa balvas laureātus, Okupācijas mūzeju, Latviešu Fondu, Imigrācijas vēstures pētniecības centru (IHRC), kā arī atsevišķus sarīkojumus.

LOAM valdē ar aklamāciju ievēlēja līdžšinējos valdes un revīzijas komisijas locekļus: Maiju Zaesku, Visvari Ģigu, Induli Valteru, Ansi Vīksniņu, Birutu Sprūdu, Anitu Demantu, Elgu Poni, Jāni Dimantu, Kasparu Kalnīti, Jāni Barobu, Uldi Erdmani, Aldi Švalbi, Jāni Pauli Skujiņu; un no jauna ar aklamāciju valdē ievēlēja Māru Pelēci.

2006. gadā LOAMs pārdeva Latviešu namu *Meerweis Azizi (Crescent Moon Bakery)* par \$600,000, saņemot \$510,000 *Contract for deed*, jo Azīzī nevarēja dabūt aidevumu no bankas. Kontrakts atļāva nomaksu katrā laikā, un pēc 9 1/2 gadu maksāšanas, kad nenomaksātā bilance bija \$442,586, 2014. gada jūlijā Azīzī dabūja aizdevumu no *Wells Fargo* bankas par \$563,200, atļaujot Azīzī nomaksāt visu LOAM kontraktu, citas bankas \$86,000 aizdevumu un vēl citus parādus. Uz Azīzī kontraktu LOMS saņēma 5 1/2%, dodot ap \$27,000 ienākumu pagājušo (2013.g.) gadu. Apdrošināti ieguldījumi bankās un kreditsabiedrībās pašreiz ir ļoti zemi, kas 2015. gadā dotu ap \$6,000 ienākumu. Klātesošie ieteica LOAM valdei drīzumā sasaukt īpašu sapulci sakarā ar šīm maiņām LOAM financēs.

(MsZ, VĢ)

Dievs, svētī Latviju! Latviešu himnas rašanās

Dievs, svētī Latviju ir Latvijas Republikas valsts himna. Vārdu un mūzikas autors ir Baumaņa Kārlis (1835.-1905.).

“Dievs, svētī Latviju” ir īpaši dziesmu svētkiem kā latviešu himna rakstīta vīru kora dziesma. Pirmo reizi tā izpildīta I Vispārējo latviešu dziesmu svētku svinīgajā atklāšanas aktā 1873. gada 26. jūnijā Rīgas Latviešu biedrības zālē. Tomēr svētku kopkori dziesmu nedziedāja, jo to aizliedza cenzūra. Pirmo reizi iespiesta tulīt pēc Pirmajiem latviešu dziedāšanas svētkiem 1874. gadā iznākušajā K. Baumaņa dziesmu krājumā “Austra”, bet turpmāko krājumu “Līgo”, kurā arī atradās šī himna, krievu valdība konfiscēja.

Dziesmu svētku kopkorī dziesma pirmoreiz tika dziedāta tikai 1895. gadā IV Dziesmu svētkos Jelgavā, kad dziesmas tekstā, bet ne nosaukumā vārdu *Latvija* nomainīja ar *Baltiju*.

Dievs, svētī Latviju,
Mūs' dārgo tēviju!
Svētī jel Baltiju,
Ak svētī jel to!
Kur latvju meitas zied,
Kur latvju dēli dzied,
Laid mūs tur laimē diet.
Mūs' Baltijā!

Apsīšu Jēkabs pēc Jelgavas dziesmu svētkiem rakstīja: “Dievs, svētī Latviju” var cienīgi līdzās stāties labākajām “tautu himnām”; no liela dziedātāju pulka dziedātai, šai dziesmai varens iespajds, kas ar orķestra pavadīšanu top vēl lielāks.” 1905. gada revolūcijas laikā vārdu *Baltija* atkal nomainīja ar *Latviju*. Ar laiku “Dievs, svētī Latviju” kļuva par visas latviešu tautas lūgšanu un pamazām nostiprinājās kā latviešu nacionālā himna.

Apstiprināšana par valsts himnu. “Dievs, svētī Latviju” par Latvijas Republikas himnu apstiprināja 1920. gada 7. jūnijā Latvijas Satversmes sapulces sēdē. Pēc Latvijas okupācijas un aneksijas PSRS sastāvā, 1940.-1990. gados, to aizstāja ar Latvijas PSR himnu, taču 1991. gada 15. februārī LPSR Augstākā padome atjaunoja “Dievs, svētī Latviju” par Latvijas himnu. Himnas vārdi.

“Dievs, svētī Latviju,
Mūs’ dārgo tēviju,
Svētī jel Latviju,
Ak, svētī jel to!
Kur latvju meitas zied,
Kur latvju dēli dzied,
Laid mums tur laimē diet,
Mūs’ Latvijā!”

(Vikipēdija)

Apsveicam kaimiņu valstis dibināšanas gada dienās!

Tautas svētkos.

Paceliet karogus, velciet tos mastā,
Draugi un nedraugi tautās lai zin,
Baltijas jūras baltajā krastā
Māsām māsas svētkus nu svin.

Ilgi lai plīvo karogi brīvi,
Ilgi lai valda šie vienības gars,
Kopīgiem spēkiem veidojot dzīvi,
Ziedus un augļus, lai nestu ik zars!

Ludis Bērziņš.

2014. gada 18. novembra akta runātājas Elisas Freimanis svētku runa

(turpinājums)

Lai pētītu un sīkāk izvērtētu latviešu varoņus, es izvēlējos 3, ko pārbaudīt pēc vispārējiem varoņu īpašību standartiem, un arī salīdzinājumā ar tiem, ko vārdā minēju.

Par pirmo izvēlos Lāčplēsi. Nē, Lāčplēsis nav īsts cilvēks, bet viņš ir mūsu tautas episkais varonis. Kas tik nav saukts Lāčplēša vārdā, vai apgreznots ar Lāčplēša simboliku. Ielas. Brīvības cīņu cīnītāju ordenis. Filmas. Rokopera. Pastmarkas. Alus.

205. gadā portāls apollo.lv izveda konkursu “Meklējam Lāčplēšus!!!” ar trīs izsaukmes zīmēm. Aprakstā lasāms: *Mūsu tautas varoni visos laikos ir raksturojis stalts augums, vīrišķība, spēks - tāpat arī lieli muskuļi, kā arī tādas īpašības kā labsirdība, taisnīgums, mazrunība, sīkstums.*

2007. gadā Rēzeknes Valsts ģimnazijā bija konkurss atrast ne tikai Lāčplēsi, bet arī šodienas Laimdotu. Tur sacentās tautiskā dziedāšanā, ausu vai matu gaļuma mērīšanā, muskuļu spēkos. Čaklumā. Viņiem arī bija jā sacer jauni dzejoļi par Lāčplēsi, kur izcēla radošo spēku, asprātību un tautas gara apziņu.

Bet 2012. gadā vjetnamietis Kao Viets Ngujens, kas Latvijā dzīvojis kopš 15 gadu vecuma, publicēja komiku grāmatu *Lāčplēša dzimšana*, kas ir par Lāčplēša radību teiku un bērniību, balstoties uz Pumpura dzejoļi. Pat svešās zemēs dzimis mākslinieks saredzējis Lāčplēša spēku.

No senajiem, tautas teikās atrastiem tēliem, būtu arī citas izvēles. Sērdienīte, kas pārvar grūtības ar sirds šķīstumu. Ganu zēns, kas ar gudrību pieveic milzi. Vai Antiņš, muļķis jeb trešais dēls, kas izrādās ne tikai gudrākais, bet arī baltākais no tēliem.

Bet atzītais varonis ar lielo L uz krūtīm, vējā plīvojošo apmetni, lieliem muskuļiem - mūsu Kapteinis Latvija vai Supervīrs par ko varētu taisīt Holivudā filmu, tas ir Lāčplēsis.

Kas ir Lāčplēša varoniskās īpašības?

Viņam ir pārdabisks spēks. Viņš ir stiprāks par cilvēkiem. Spēks ir tas, kas viņu padara par varoņa tēlu, par amerikānisku "supervaroni".

Bet kas viņu padara par gara varoni? Viņš saprot, ka visu nezina - tāpēc viņš mācās pie Burtnieka, lai iegūtu vajadzīgās zināšanas. Viņš par sevi šaubās, un paļaujas uz raganām, vai paliek pie Ziemeļmeitām. Lugas *Unguns un nakts* beigās viņš šaubās par savu uzdevumu cīnīties ar Melno Bruņinieku. Rainis viņam devis šādus vārdus: "Manā brunā ir plaša. Man svešas sāubas ceļās, es neticu sev, es bribušo cīņu uanemt, lai ticētu atkal un tiktu pilnīgs."

Raiņa Lāčplēsis arī saprot, ka viņš nav vienvienīgais latviešu varonis. Tālāk Lāčplēsis saka: "Visa tautas dzīve tūkstoš gados ir lielāka par katra lielākā varoņa negaro dzīvi. Pēc manis nāks citi, kas gaitu vedīs galā."

Viņš necinās viens. Atkarībā no literārā darba, Lāčplēsim ir draugi un atbalstītāji - ne tikai Laimdota, bet Koknesis un citi virsaiši. Viņam ir Spīdola, kas ir viņa pretstatīgais atbalsts. Un Lāčplēsis gūst atbalstu tautā, kas nāk viņam palīgā. Viņš nav gudrākais, viņš nav vienīgais. Viņš nav pārliecinātākais. Bet Lāčplēsis neuzdod. Lāčplēsis atbilst varoņa īpašībām.

Māra Zālīte savu Lāčplēša tēlu ir tīšprāt veidojusi tuvāk Pumpura un teiku Lāčplēsim. Viņa apraksta Lāčplēsi šādi:

"LĀČPIĒSIS. Varonis ar neparastajām ausīm. Varonis, kuŗa spēks ir ausīs. Jā ausis. Bet ne tāpēc, ka tās būtu lāča ausis, bet tāpēc, ka tās ir dzirdīgas ausis. Mūsu Lāčplēša ausu spēks ir tas, ka viņš dzird savu zemi, savu tēvzemi. Mūsu Lāčplēsim piemīt absolūta dzimtenes dzirde..."

Lāčplēsis tic Latvijai. Viņš nemīl Latviju kā ideālu, bet kā īstenību. Zālīte raksta: "Lāčplēsis mīl ne skaisto pastkartīšu Latviju, bet reālo, sāpīgi reālo Latviju. Un tieši tādai... Lāčplēša mīlestība visvairāk vajadzīga."

Kas, Zālītes interpretācijā, ir lielākais grēks? - kurlums. Kangars, Lāčplēsi nododot, dzied: Kurlumu. Kurlumu.

Tad, kad viņš tēvzemi nedzirdēs,
Savalgot varēs
Gan rokas, gan garu,
Kurls pret tēvzemi,
Nejūtīgs, nezinošs.
Nemīlošs, neticošs -

Lāčplēsis nav kurls, viņš nav vienaldzīgs. Lāčplēsis pārvar savas vājības. viņš ir stiprs, bet saprot, ka jūbūt arī gudram. Lāčplēsis ir varonis.

Par otru varoni es izvēlējos "parastu", vai īstu cilvēku, kas citā veidā izceļas. Krišjānis Barons, kam 31. oktobrī pagāja 179. dzimšanas atcere, bija "tikai" cilvēks, bez pārdabiska spēka, Lāča ausīm vai pasaku tēlu draugiem. To vietā Barons ir ar savu darba tikumu kļuvis par latviešu varoni.

Pazīstat saucienu: "Krišjānis Barons. Tas mūsu varon's"?

Barona varoņdarbs, būt par vienu no galveniem tautas dziesmu krājējiem un sakārtotājiem, ir saglabājis nākamajām paaudzēm to, kas būtu izzudis. Māra Zālīte apraksta tautas dziesmu vērtību un cildina Barona darbu šādā veidā:

Citas Eiropas tautas savā kultūras attīstībā šai laikā aizsteigušās tālu priekšā. Citur ir, bet latviešiem vēl nav savas zinātnes, filozofijas, valodniecības, vēstures. Un tomēr tā nav garīgi nabaga. Visu savu radošo potenciālu, visu savu garīgo enerģiju latviešu tauta ielikusi folklorā. Tautasdziesmā. Pasakā. Teikā. Te kompensējas tautas radošais ģēnijs, mutvārdu daiļradē ietverot gan savu filozofiju, gan vēsturi...

Krišjānis Barons ir varonis, jo saglabāja latviešu garīgo vērtību pamatu.

Barona bērniība bija grūta. Viņš tēvu zaudēja 10 gadu vecumā. Viņa ekonomiskie apstākļi pārsvarā bija smagi. Viņš dzīvoja šķirts no ģimenes un dzimtenes. Viņam draudēja apcietināšana vai izsūtīšana. Un tomēr, ko viņš paspēja!

Kas ir Barona varonīgās īpašības? Viņš ticēja savam uzdevumam. Viņš bija nodevies. Viņš strādāja pasaules, un dainu labā. Viņš nestrādāja viens, bet tauta viņu atbalstīja. Kārlis Skalbe raksta: Viņa dzīve pēdējos gados bij apskaidrota miera pilna. Viņš bij pārvērties mūsu vidū par baltu pasaku, par Balto tēvu, kurš iet, visu klusi svētīdams: "balta bārda, balts krekliņš, egļu spieķis rociņā". Viņa nāve sakustināja visu tautu. Viņam aizejot, viņa dzīve un darbs pacēlās mūsu priekšā visā savā lielumā un cēlumā. Tā bij darba dzīve bez skaļiem ārējiem notikumiem, pilna klusas gaismas. "Šī gaisma nāca no tiem maziem brīnišķiem tautas dziesmu kristāliem, kurus viņš pastāvīgi turēja savā priekšā, tos pētīdams, aplūkodams un kārtodams.

Jānis Kalniņš simpozijā 1985. gadā Baroni apraksta šādi: Bet tas, ka Krišjānis Barons visu paveica... ir visuzskatāmākā liecība, cik daudz var mūžā padarīt cilvēks. It īpaši tad, ja viņš apzinās, cik ļoti viņa darbs vajadzīgs viņa zemei, viņa tautai. Te ikdienas darbs pārvēršas par varonību, un Krišjāņa Barona mūža veikums tāds ir.

Varoņdarbs veikts.

Iznāk reizēm tā - mēs iedomājamies, kat as, ko darām ir mazsw un sīks, jo mēs sevi salīdzinām ar Lāčplēsi un Baronu un cieitm varoņiem, ko esmu minējusi. Mēs domājam, ka nekad nerasnīgsim viņu ideālu.

Par trešo varoni es gribēju izvēlēties kādu mazāk pazīstamu cilvēku, bet tomēr kādu, kas pelnījis mūsu cieņu, kā jau visi pieminētie varoņi. Tam būtu jābūt cilvēkam, kas novērtē latviskās bagātības, kā darīja Krišjānis Barons, kas bija stiprāks nekā caurmēra cilvēks, kāds bijis Lāčplēsis. Trešajam varonim būtu jābūt patiesam, smalkjūtīgam, čaklam, taupīgam, gādīgam, izturīgam, drošsirdīgam.

Pirms pāris gadiem mēs Čikāgas latviešu skolā nolēmām, ka skolēniem un skolotājiem noderētu maza spēka pote. Nolēmām, ka janvāra mēnesī mēs visi mācīsimies kaut ko līdzīgu - mums būs skolas tema. Pirmajā gadā par temu izvēlējāmies mūsu skolas varoni, Krišjāni Baronu. Bērni mācījās par to, ka Krišjānis Barons krāja un sakārtoja latviešu tautas dziesmas, bet arī par to, ka viņam patika slidot, ka viņam esot ļoti patikusi kārtība, ka viņš pirmais latviešu valodā aprakstīja astronomiju un, ka viņam tiešām bija gaļa, balta bārda. Citā gadā skolēni janvārī mācījās par Čikāgas latviešu sabiedrību, par to, ka jau pirms vairāk nekā simts gadiem Čikāgā dibināja draudzi, par to, kur dzīvoja skolēnu vecvecāki iebrucot Amerikā un par daudz ko citu. Paģājušā gadā mācījāmies par "dīpīšiem". Mēs pieaugušie arī esam mācījušies viņiem līdzī! To, ko skolēni iemācījušies, viņi apraksta savos Draudzīgā aicinājuma priekšnesumos.

Bet kādā citā gadā kāda gudra skolotāja izvēlējās par temu latviešu varoņus. Katrai klasei bija jāizpētī Latvijas vēsture un literatūra, bet bija arī jāpārrunā, kas ir varonis. Šī tema ir bijusi man par iedvesmu jau no tā laika. Bija interesanti rezultāti. Kāda klase izvēlējās mums jau pazīstamo Krišjāni Baronu, cita izvēlējās prezidentu Jāni Čaksti. Bet tikpat daudzas klases izvēlējās savus ikdienas, pazīstamos cilvēkus kā savus latviešu varoņus. Tie bija viņu vecāki un vecvecāki, arī skolotāji. Kā šie cilvēki bija pelnījuši latviešu skolas bērnu varoņa "ordeni" - bērni atzina, ka viņi bija varoņi, jo viņi bija izpalīdzīgi, rūpīgi, mīļi, gādīgi, darbīgi. Cilvēki, kas neuzdeva par spītu grūtībām.

Kā jau parasti, bērni ar savu skaidro skatu redz to, ko mēs vairs neredzam. Viņi novērtē pareizi un patiesi savu pasauli. Tāpēc uzklusot viņu gudrību, par trešo varoni ar lielāko cieņu pieminu varoņus bez vārda. Virtuvju varoņus - tos cilvēkus, pārsvarā sievietes, kas mūsu sarīkojumus, svētkus un ikdienas maltītes padara gardas! Esmu redzējusi ar kādu smaidu pieaudzis cilvēks dabūs pagaršot savas ģimenes saldskābmaizi. Redzu, kāds prieks rodas ienākot ēdamzālē, kad latviešu skolas bērni cep piparkūkas. Un arī ēku un īpašumu saimniekus - gan tie, kas tagad aizsaulē, kas savos spēka gados plānoja un cēla mūsu lat-

viešu namus un baznīcas, līda līdumus, lai būtu nometnes, gan tie, kas vēl tagad strādā, lai jumti būtu salaboti, galdi un krēsli salikti un mūsu latviešu centri būtu silti un aicinoši.

Div' rociņas, div' kājiņas
lielu darbu nejaudāja;
Daudz rociņu, daudz kājiņu,
tās darbiņu padarīja.

Un mūsu vecvecākus. Vai ik katra vecmāmiņa un latviešu vectētiņš nav savu mazbērnu varonis? Mana mātes māte maz runāja. Daudz darīja. Mīlēja mani, mīlēja savu ģimeni. Pane-sa grūtības. Pārcieta divus pasaules karus. Zaudēja 4 māsas un brāļus kara graustos. Zaudēja vīru piecus gadus pēc iebraukšanas Amerikā. Zaudēja visu un atguva, ko varēja. Dzīvoja nesūdzoties, nežēlojot sevi, nežēlojot savu likteni.

Vai tie labie ļaudis, kas latviešu skolās māca, nav varoņi? Tāpat biedrību priekšsēži un tas cilvēks, kas sēž pie kases - vai tad katrs darbiņš, ko darām latviešu labā nav savs, kaut vai sīkais, varoņdarbs?

Dzejnieks Ojārs Vācietis mūs pamāca:

Šo pašu svētāko
Tu neaizmirsti
Vai celies debesīs
Vai jūras dzelmē nirsti.
Vai draugu pulkā dali savu prieku
Vai viens pats satiecies ar pretinieku.
Tu esi Latvija!

Cik vienkārši un patiesi pateikts. Vienalga kas esi, vienalga, ko dari, Tu esi Latvija. Tu esi varonis.

Māra Zālīte, atzīmējot rokoperas *Lāčplēša* 25 gadu jubileju pagājušā gadā, atskatījās uz *Lāčplēša* tēlu: "...viens piliens no *Lāčplēša* ir katrā no mums... visas mātes, audzinot savus bērnus, mēģina ielikt kaut ko no ideālā savā bērnā, visas auklējušas savu *Lāčplēsi*... Tas ir tautas spēks..."

Tā laika Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga 2001. gadā intervijā atbild uz jautājumu "Vai Jums būtu kāds vēlējums trimdas latviešu organizācijām, vai varbūt aicinājums?" Prezidente atbild: "Gribētu viņiem teikt, - jūs visi mums, Latvijai, esat ļoti vērtīgi un svarīgi. Dzīvesvieta nebūt nav noteicošā. Domāju, ka cilvēka sirds un pārliecība, viņa paveiktais darbs nosaka, cik daudz viņš dod savai tautai... Bet es gribētu teikt, ka viņi kā labi cilvēki var daudz ko dot Latvijai. Mūsu valstij ir vajadzīgi labi cilvēki, kas to mīl un atbalsta. Tādu cilvēku nekad nebūs par daudz. Ir tūkstoš dažādu veidu, kā rast ceļu atpakaļ uz Latviju, ne tikai fiziski pārceļoties."

Tas, ko es gribu šovakar jums pateikt, ir, ka mums netrūkst varoņu. Cildināsim ik katru, kas mīl Latviju, kas cienī mūsu tautu, valodu un kultūru, un mūs pašus.

Kas ir varonis? Varonis ir optimists. Ticēt un cerēt ir optimista talanti. Mīlēt ir optimista spēks. Kas jāpanāk bērnos un jauniešos, bet arī mūsu sirdīs ir atjaunota ticība un cerība, ne tikai Latvijai, bet arī mūsu tautas zaram ārpus Latvijas. Mums ir jātic sev, saviem draugiem un paziņām, savu draudžu locekļiem, biedrību biedriem, visiem tiem, kas ir ap mums. Mums jātic, ka ir vērts censties uzturēt savu latvisko identitāti ārpus Latvijas, mums jācer, ka tas, ko mēs darām nav tikai mums, bet ir arī tautai. Tautai ar lielo T. Tas, ko darām, jādara ar mīlestību un aiz mīlestības. Mīlēt Latviju ir grūti. Tā ir tāla, reti redzēta, nearāla. Bet mīlēt tautu, mīlēt to, kas ir te Amerikā radīts, lai veicinātu latvisko kopieni - to ir daudz vieglāk mīlēt. To var iepazīt ik nedēļu, ik mēnesi, ik vasaru. Mūsu mazās Latvijas ir tepat blakus - taustāmas, redzamas, iepazīstamas. Katrs var atrast savu vietu, savu darbu, savu veiksmi latviešu sabiedrībā ārpus Latvijas. Var iemīlēt latviešu mūziku, volejbola komandu, latviskos ēdienus. Neliegsim nevienam savu latvisko mīlestību, savu ceļu uz lielu vai mazu varoņdarbu.

Daudz laimes Latvijai! Ko vairāk vēlēt šajā dienā, 96. Latvijas dzimšanas dienā? Mēs vēlam Latvijai laimi, izturību, svētību. Mēs novēlam tai daudz varoņu. To darām šodien, vien-alga, kur dzīvojam, un, kas esam.

XXX XXX XXX

PATEICĪBAS

XXX XXX XXX

Svētrīta rūķīši! Paldies par tiešām glīto un vērtīgo mēnešrakstu. Novēlam Dieva palīgu arī turpmāk.
Sirsnībā un pateicībā Imants un Ruta Kalniņi

Sirsnīgs paldies deju kopai "Pērkonītis" un Latviešu skolas saimei par svētīgo darbu, lai sagādātu mums, vecākai paaudzei, prieku ar garšīgajiem Ziemassvētku gardumiem. Mīļš paldies māc. Demandtam un draudzei par vērtīgo Baznīcas un adrešu grāmatu.

Pateicībā jums visiem Guna Kontere

Mīļš paldies mācītājam un draudzei par gada grāmatu. Arī mīļš paldies "Pērkonītim" un skolai par piparkūkām un saldumiem un skaisto kartiņu.
Pateicībā Lidija Ludiņa

Sirsnīgs paldies draudzei, mācītājam Dāgam Demandtam un Ilzei Grotānei, kā arī Minesotas Daugavas Vanagiem, Vanadzēm un Ingrīdai Otto par apsveikumiem manā dzimšanas dienā. Arī liels paldies "Pērkonītim" un Skolas saimei par garšīgām piparkūkām un par 4. klases audzēknes Kaijas Halvorsonas pašdarināto svētku kartiņu.

Visvaldis Nagobads

Sirsnīgs paldies draudzes māc. Dāgam Demandtam, draudzes vadībai, Dāmu saimei, Latviešu skolas un deju kopas "Pērkonītis" saimei par jauko svētku sveicienu ar Baznīcas gadagrāmatu, pašdarināto svētku kartiņu un dažādiem gardumiem, sevišķi par tik ļoti garšīgām piparkūkām.
Pateicībā Velta Spārniņa

Izsakām pateicību mācītājam Dāgam Demandtam par Viktora Beņislavska piemiņas dievkalpojumu un izvadīšanu aizsaulē "Crystal Lake" kapos š.g. 12. janvārī. Izvadīšana bija latviešu un angļu valodā ar luterāņu Bībeles lasījumiem un lūgšanas no katoļu lūgšanas grāmatas. Paldies Maijai Zaeska par Viktora dzīves stāstu ar kaŗa piedzīvojumiem, kā arī Dr. Jānim Dimantam par siltām, personīgām atmiņām ar Viktoru.

Sirsnīgs paldies visām čaklām rokām, kas sagatavoja bagāto bēŗu mielastu. It sevišķi paldies Elgai Ponei par mielasta izkārtošanu. Netrūka ne skābu kāpostu, ne pīrāgu un rupjmaizes, ne tortes!

Daļa no ziedojumiem Viktora piemiņai nodosim Dagavas Vanagu darbam, jo šī organizācija bija svarīga viņa dzīvē.

Paldies visiem, kas palīdzēja un piedalījās Viktora pēdējā gājienā.

Sirsnīgā pateicībā Antra un Andrejs Pakalni

No sirds pateicamies dāmu saimei par naudas velti, kas mums tika dāvināta mūsu dēliņa Roberta nāķšanās pasaulē.

Dieva mīlestībā, mācītājs Dāgs un Edija

23. decembrī iesvētāmie jaunieši Marita Pelēce, Aleksandrs Konters un Pauls Švalbe kopā ar māc. Dāgu brīnišķīgi kalpoja kā Pestīšanas armijas (Salvation Army) zvanu zvanītāji pie Lake Street Cub pārtikas veikala. Saņēmām šo ziņu no Pestīšanas armijas:

Dear Dag Demandt (Latvian Evangelical Lutheran Church),

On 12/23/2014, your kettle shift raised **\$239.54** for Salvation Army programs and services. Through bell ringing, you helped us raise nearly \$3 million dollars that will fuel important services for individuals and families in crisis. Visit SalvationArmyNorth.org to read more about our programs. Thank you for your gift of time to The Salvation Army. We wish you and your loved ones a very blessed new year.

Varu jums palīdzēt **MĀJU PIRKŠANĀ** vai **PĀRDOŠANĀ**

To daru visā Dvīņu pilsētu rajonā vairāk nekā 25 gadus.

Ar jautājumiem, lūdzu zvaniet katrā laikā: **MĀRIS KURMIS** - Counselor Realty -
612-558-6784 (mob.), **952-476-1832** (mājās).

Izkārtoju mājas izpārdošanu (Estate Sale).

Vai Jūs pārceļaties, vai Jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem, utt. Es varu Jums palīdzēt.

- * Izšķiroju mantas (sazinoties ar Jums) - ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
 - * Sakārtoju mantas pārdošanai. * Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
 - * Vadu pārdošanu/Estate Sale. (Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām).
- Maija Zaeska: 763-972-2521** (mājās); **952-454-4172** (kabatas); zaeska@frontiernet.net

Visi dzer tēju... "LaSociete du The"

tējas veikals jau pastāv sešpadsmit gadus - piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tēju šķirnes - baltās un zaļās un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmd.-piektd. no 12:00-18:00, sestd.no 10:00-18:00, svētd.slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki *Tony Ruggiero* un *Božena Dimants*. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

Adrese - 2708 Lyndale Ave So, Mineapolē 55408; www.Teashop.us; 612-871-5148.

Draudzes e-pasta adrese: mndraudze@gmail.com

Draudzes mājas lapa: www.mndraudze.org / Apciemojat mūs arī Facebook

Draudzes darbinieku KANCELEJAS STUNDAS:

Otrdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Trešdienās - mācītājs Dāgs Demandts, 10:00-14:00;
- kasieris Visvaris Ģīga, 10:00-14:00 dienā.

Ceturtdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvani durvju zvanu (durvju labajā pusē - augšējais zvans-augšējam stāvam, apakšējais zvans-lejas stāvam).

Mūsu baznīcas durvis

Paldies Gintam Pelēcim, Laimai Zoltnerei Dingley, Selgai Pētersonei un Konteru ģimenei par skaistām ziemas dekorācijām pie baznīcas ārdurvīm.

Katru sezonu būs jaunas dekorācijas.

Church Services and Calendar of Events

February:

Sunday - 1st - 11:00 AM - Church Service followed by fellowship and confirmation class.

Sunday - 8th - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion.
Fellowship and Ladies Auxiliary Annual Meeting.

Sunday - 15th - 11:00 AM - Church Service with Children's talk, followed by fellowship and Church Congregation's Annual Meeting.

Thursday - 19th - 11:00 AM - Bible study.

Sunday - 22nd - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion and installation of officers. Fellowship and confirmation class follows.

Tuesday - 24th - 7:00 PM - Evening Bible study at the church.

March:

Sunday - 1st - 11:00 AM - Church Service followed by fellowship.

Sunday - 8th - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion,
commemorating Colonel Kalpaks; followed by fellowship.

Sunday - 22nd - 1:00 PM - Film from Latvia "Rocks in my Pockets", Heights Theatre MPLS.
Animated film for adults and older children; in Latvian with English subtitles.

Ziema 2015 Crystal Lake kapsētā. Winter 2015 Crystal Lake Cemetery.

Photo: Ray Gummer

ALA piedāvā stipendijas vasaras praktikanču darbiem Latvijas kultūras iestādēs

ALA Kultūras un Izglītības nozares sadarbībā ar Latvijas Kultūras ministriju piedāvā stipendijas vasaras praktikanču darbiem Latvijas kultūras iestādēs: Nacionālajā bibliotēkā, Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā, Latvijas Etnogrāfiskajā brīvdabas muzejā, Rakstniecības un mūzikas muzejā, Latvijas Okupācijas muzejā, Mazsalacas kultūras centrā, Nacionālajā kino centrā, Rundāles pils muzejā, Turaidas muzejrezervātā, Latvijas Nacionālajā arhīvā, Latvijas Kultūras akadēmijā un Latvieši Pasaulē (LaPa) muzejā.

Stipendijas ir domātas ārpus Latvijas dzīvojošiem latviešu jauniešiem, kuri ir Amerikas latviešu apvienības (ALA) un Amerikas latviešu jauniešu apvienības (ALJA) biedri. Stipendijas saņēmējiem ir jābūt vidusskolas absolventiem, kā arī pabeigušiem 1 gadu augstskolā.

Amerikas latviešu apvienība finansiāli atbalstīs stipendiātus ar **\$2500 piešķirumu**.

Pieteikšanās – līdz 2015. gada 31. martam.

Tuvāku informāciju un pieteikšanās lapu var atrast

<http://www.alausa.org/lv/alas-nozares/kulturas-nozare/vasaras-darbi-latvija/>

Studē Rīgā angļu valodā un mācies arī latviešu valodu: Eiropā pazīstamā Rīgas Ekonomikas augstskola aicina piedalīties studentus “Mantojuma programmā”

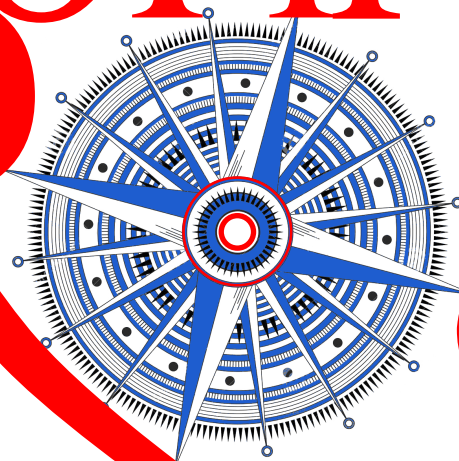
Rīgas Ekonomikas augstskola jeb Stokholmas Ekonomikas augstskola Rīgā, kas ir uzskatāma par vienu no labākajām biznesa skolām Ziemeļeiropā, sākot ar šo gadu, piedāvā iespēju studentiem ar latviskām saknēm piedalīties “Mantojuma programmā” viena semestra vai pilna akadēmiskā gada garumā.

Studijas augstskolā notiek angļu valodā, bet ir iespējams arī mācīties latviešu valodu (visos līmeņos) kā mācību kursu.

Studiju programmas ietvaros iespējams apgūt kursus uzņēmējdarbībā, ekonomikā un sociālajās zinātnēs. Plašāka informācija: <http://www.sseriga.edu/en/education/bachelor/heritageprogram/>

Music at St Mark's presents

COMPASS ROSE BRASS

Saturday • February 21 • 7:30pm

\$10 tickets available at the door &
the Cathedral Book Shop

St Marks Episcopal Cathedral
519 Oak Grove Street, Minneapolis

more info at www.CompassRoseBrass.com

**Mineapoles St. Paulas latviešu skola sirsīgi ielūdz visus
bijušos audzēkņus, absolventus, skolotājus, skolas draugus
un atbalstītājus uz**

Draudzīgā Aicinājuma pasākumu SVĒTDIEN, 1. martā, plkst. 12:15 draudzes nama lielajā zālē.

Programmā:

- Amerikas Latviešu Mākslinieku Apvienības (ALMA) prezidentes,
mākslinieces Lindas Treijas priekšlasījums
"Ārzemju latviešu jaunāko paaudžu mākslinieki un viņu māksla"
- Īsa Latviešu skolas bērnu uzstāšanās
- Pēc pasākuma visi tiks mīļi gaidīti lejas stāvā uz PUSDIENĀM!
un gardumu tirdziņu (būs pīrāgi, maize, dzērvenes pūdercukurā, siers u.c.).
- Šogad JAUNUMS – īpaša izloze!

Īsa informācija par vieslektori Lindu Treiju:

Māksliniece. 1997. gadā beigusi prof. Induļa Zariņa monumentālās
glezniecības meistardarbnīcu un ieguvusi maģistra grādu Latvijas mākslas
akadēmijā. Strādā glezniecības, grafikas, ilustrācijas un pedagogijas jomās.
Piedalījusies kā mākslas ievirzes vadītāja un lasījusi lekcijas par Latvijas
mākslu vairākās 3X3 un 2X2 nometnēs ASV.

Vada mākslas nodarbības
Gaŗezera noometnē un
vasaras vidusskolā.

Veidojusi dekorācijas un
scenogrāfiju pasākumiem
un teātra izrādēm.

Šīs vasaras 2X2 nometnē
Latvijā vadīs ievirzi par
kultūru, mākslu.

Paŗreiz dzīvo Hūstonā.

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH
of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles - St. Paulas latviešu ev. lut. draudze.
Redakcijas kolēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta, S. Dombrovska,
R. Drone, M. Eglīte, A. *Hobbs*, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt.
Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds.
Manuskriptus lūdzam iesūtīt MAŠĪNRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai - apm. vienu mēnesi.
Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CĪENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes kancelejā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.